

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 654/2014**
z dnia 15 maja 2014 r.

dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu

(Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 50)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1843 z dnia 6 października 2015 r.	L 272	1	16.10.2015
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/167 z dnia 10 lutego 2021 r.	L 49	1	12.2.2021

sprostowane przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 243 z 18.9.2015, s. 14 (654/2014)

▼B**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) NR 654/2014**

z dnia 15 maja 2014 r.

dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu

*Artykuł 1***Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady i procedury w celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonywania praw Unii do zawieszenia lub wycofania koncesji lub innych zobowiązań w ramach międzynarodowych umów handlowych w celu:

- a) reagowania na naruszenie przez państwa trzecie zasad handlu międzynarodowego, które wpływają na interesy Unii, z myślą o znalezieniu zadowalającego rozwiązania przywracającego korzyści uzyskiwane przez unijne podmioty gospodarcze;

▼M2

- b) równoważenia koncesji lub innych zobowiązań w stosunkach handlowych z państwami trzecimi, w przypadku gdy traktowanie przyznane towarom lub usługom pochodzącym z Unii zmieniło się w sposób wpływający na interesy Unii.

▼B*Artykuł 2***Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „państwo” oznacza każde państwo lub odrębny obszar celny;

▼M2

- b) „koncesje lub inne zobowiązania” oznaczają koncesje taryfowe lub inne zobowiązania lub korzyści w dziedzinie handlu towarami lub usługami lub dotyczące handlowych aspektów praw własności intelektualnej, jakie Unia zobowiązała się stosować w handlu z państwami trzecimi na mocy międzynarodowych umów handlowych, których jest stroną;

▼B

- c) „poziom zniweczenia lub naruszenia korzyści” oznacza stopień, w jakim naruszone zostały korzyści uzyskiwane przez Unię w ramach międzynarodowej umowy handlowej. O ile nie określono inaczej w danej umowie, obejmuje on wszelkie niekorzystne skutki gospodarcze wynikające ze środka zastosowanego przez państwo trzecie;
- d) „obowiązkowa kara cenowa” oznacza obowiązek instytucji lub podmiotów zamawiających prowadzących postępowania o udzielenie zamówienia publicznego do podniesienia, z zastrzeżeniem pewnych wyjątków, ceny pochodzących z określonych państw trzecich usług lub towarów, które zostały zaoferowane w postępowaniach o udzielenie zamówienia.

▼ B*Artykuł 3***Zakres stosowania**

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

- a) po rozstrzygnięciu sporów handlowych w ramach Uzgodnienia WTO w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów (Uzgodnienie WTO w sprawie rozstrzygania sporów), jeżeli Unia została upoważniona do zawieszenia koncesji lub innych zobowiązań wynikających z wielostronnych umów objętych uzgodnieniem WTO w sprawie rozstrzygania sporów;

▼ M2

- aa) po wydaniu sprawozdania zespołu orzekającego WTO uwzględniającego, w całości lub częściowo, roszczenia wniesione przez Unię, jeżeli odwołanie na podstawie art. 17 Uzgodnienia WTO w sprawie rozstrzygania sporów nie może zostać rozpatrzone i jeżeli państwo trzecie nie zgodziło się na tymczasowy arbitraż odwoławczy na podstawie art. 25 Uzgodnienia WTO w sprawie rozstrzygania sporów;

▼ B

- b) po rozstrzygnięciu sporów handlowych w ramach innych międzynarodowych umów handlowych, w tym umów regionalnych i dwustronnych, jeżeli Unia ma prawo do zawieszenia koncesji lub innych zobowiązań w ramach takich umów;

▼ M2

- ba) w sporach handlowych dotyczących innych międzynarodowych umów handlowych, w tym umów regionalnych lub dwustronnych, jeżeli rozstrzygnięcie sporu nie jest możliwe, gdyż państwo trzecie nie podejmuje kroków pozwalających na funkcjonowanie procedury rozstrzygania sporów, także niepotrzebnie opóźniając postępowanie, co równa się brakowi współpracy przy procedurze;

▼ B

- c) w zakresie równoważenia koncesji lub innych zobowiązań, które może być uzasadnione prawnie na podstawie art. 8 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych lub na podstawie postanowień o środkach ochronnych zawartych w innych międzynarodowych umowach handlowych, w tym regionalnych i dwustronnych, w związku z zastosowaniem środka ochronnego przez państwo trzecie;

▼ M2

- d) w sytuacji zmiany przez członka WTO koncesji lub zobowiązań na mocy art. XXVIII GATT 1994 lub art. XXI Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS), jeżeli nie uzgodniono wyrównań, a w przypadku usług nie dokonano rekompensaty zgodnie z rezultatami postępowania arbitrażowego, jak przewiduje art. XXI GATS.

▼ B*Artykuł 4***Wykonywanie praw Unii**

1. Gdy konieczne jest podjęcie działań w celu ochrony interesów Unii w przypadkach, o których mowa w art. 3, Komisja przyjmuje akty wykonawcze określający odpowiednie środki polityki handlowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

▼ B

2. Akty wykonawcze przyjęte na mocy ust. 1 muszą spełniać następujące warunki:

- a) w przypadku gdy koncesje lub inne zobowiązania są zawieszane po rozstrzygnięciu sporu handlowego zgodnie z Uzgodnieniem WTO w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów, ich poziom nie przekracza poziomu dopuszczonego przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO.
- b) w przypadku gdy koncesje lub inne zobowiązania są zawieszane po przeprowadzeniu międzynarodowej procedury rozstrzygania sporów zgodnie z innymi międzynarodowymi umowami handlowymi, w tym z umowami regionalnymi lub dwustronnymi, ich poziom nie przekracza poziomu zniweczenia lub naruszenia korzyści wynikającego ze spornego środka zastosowanego przez państwo trzecie, zgodnie z ustaleniami Komisji lub poprzez odwołanie się do arbitrażu, w zależności od przypadku.

▼ M2

- ba) w przypadku zastosowania środków mających na celu ograniczenie handlu z państwem trzecim w sytuacjach, o których mowa w art. 3 lit. aa) lub ba), poziom tych środków nie może przekraczać stopnia, w jakim nastąpiło zniweczenie lub naruszenie interesów handlowych Unii w związku ze środkami tego państwa trzeciego.

▼ B

- c) w przypadku zrównoważenia koncesji lub innych zobowiązań na podstawie postanowień w sprawie środków ochronnych zawartych w międzynarodowych umowach handlowych, działanie Unii jest zasadniczo równorzędne z poziomem koncesji lub innych zobowiązań, których dotyczy środek ochronny, zgodnie z warunkami Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych lub postanowieniami dotyczącymi środków ochronnych zawartych w innych międzynarodowych umowach handlowych, w tym umowach regionalnych lub dwustronnych, na mocy których dany środek ochronny jest stosowany.

▼ M2

- d) w przypadku gdy koncesje lub zobowiązania zostają zmienione lub wycofane z handlu z państwem trzecim w związku z art. XXVIII GATT 1994 i odnośnym Uzgodnieniem⁽¹⁾ lub z art. XXI GATS i powiązanych procedurami wykonawczymi, są one zasadniczo równorzędne z koncesjami lub zobowiązaniami zmienionymi lub wycofanymi przez to państwo trzecie, zgodnie z warunkami określonymi w art. XXVIII GATT 1994 i odnośnym Uzgodnieniu lub art. XXI GATS i powiązanych procedurach wykonawczych.

▼ B

3. Środki polityki handlowej zgodnie z ust. 1 są określane w świetle dostępnych informacji i ogólnego interesu Unii na podstawie:

- a) skuteczności środków w nakłanianiu państw trzecich do przestrzegania zasad handlu międzynarodowego;
- b) potencjału środków w zakresie udzielania wsparcia podmiotom gospodarczym działającym w obrębie Unii i odczuwającym skutki środków wprowadzonych przez państwa trzecie;
- c) dostępności alternatywnych źródeł dostaw danych towarów lub usług w celu uniknięcia lub zminimalizowania negatywnego wpływu na przemysł przetwórczy, instytucje lub podmioty zamawiające lub konsumentów końcowych w obrębie Unii;

⁽¹⁾ Uzgodnienie „Wykładnia i zastosowanie art. XXVIII”.

▼ B

- d) unikanie nieproporcjonalnej złożoności administracyjnej i kosztów w związku z zastosowaniem danych środków;
- e) wszelkie szczególne kryteria, które mogą być ustanowione w międzynarodowych umowach handlowych w związku z przypadkami, o których mowa w art. 3.

*Artykuł 5***Środki polityki handlowej**

1. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek umów międzynarodowych, których Unia jest stroną, środki polityki handlowej, które mogą zostać wprowadzone w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 4 ust. 1 polegają na:

- a) zawieszeniu koncesji celnych oraz nałożeniu nowych lub zwiększonych ceł, w tym przywróceniu stawki celnej na poziomie stawki stosowanej względem kraju najbardziej uprzywilejowanego lub nałożeniu ceł przekraczających poziom tej stawki lub wprowadzeniu wszelkich dodatkowych opłat za przywóz lub wywóz towarów;
- b) wprowadzeniu lub zwiększeniu ograniczeń ilościowych dotyczących przywozu lub wywozu towarów, w formie kontyngentów, pozwoleń na przywóz lub wywóz lub innych środków;

▼ M2

- ba) zawieszeniu zobowiązań dotyczących handlu usługami i nałożeniu ograniczeń na handel usługami;
- bb) zawieszeniu zobowiązań dotyczących handlowych aspektów praw własności intelektualnej przyznanych przez instytucję lub agencję unijną i ważnych w całej Unii oraz nałożeniu ograniczeń na ochronę tego rodzaju praw własności intelektualnej lub ich komercyjne wykorzystanie w stosunku do posiadaczy praw będących obywatelami danego państwa trzeciego;

▼ B

- c) zawieszeniu koncesji – w odniesieniu do towarów, usług lub dostawców – w dziedzinie zamówień publicznych, poprzez:
 - (i) wykluczenie z udziału w zamówieniach publicznych dostawców towarów lub usług, którzy mają siedzibę i prowadzą działalność w danym państwie trzecim, lub ofert, których łączna wartość składa się w ponad 50 % z towarów lub usług pochodzących z danego państwa trzeciego; lub
 - (ii) nałożenie obowiązkowej kary cenowej w odniesieniu do ofert dostawców towarów lub usług, którzy mają siedzibę i prowadzą działalność w danym państwie trzecim lub w odniesieniu do części oferty składającej się z towarów lub usług pochodzących z danego państwa trzeciego.

▼ M2

1a. Wybierając środki, które zostaną przyjęte zgodnie z ust. 1 lit. ba) niniejszego artykułu, Komisja zawsze stopniuje je w następującej kolejności:

- a) środki w zakresie handlu usługami wymagające zezwolenia ważnego w całej Unii i opartego na prawie wtórnym lub, jeżeli takie środki nie są dostępne;

▼ M2

- b) środki dotyczące innych usług w dziedzinach, w których istnieją obszerne przepisy unijne, lub, jeżeli takie środki nie są dostępne;
 - c) środki, w przypadku których proces gromadzenia informacji przeprowadzony zgodnie z art. 9 ust. 1a, przewidziany w art. 5 ust. 1b lit. a), wykazał, że nie spowodują zbytniego obciążenia procesu administrowania związanego z odpowiednimi przepisami krajowymi.
- 1b. Środki przyjęte zgodnie z ust. 1 lit. ba) i bb):
- a) podlegają procesowi gromadzenia informacji zgodnie z art. 9 ust. 1a;
 - b) w razie potrzeby są zgodnie z art. 4 ust. 1 dostosowywane w drodze aktu wykonawczego, jeżeli po przeglądzie dokonany zgodnie z art. 9 ust. 1a Komisja stwierdzi, że nie są one wystarczająco skuteczne lub zbytnio obciążają proces administrowania związany z odpowiednimi przepisami krajowymi. Przeglądu takiego Komisja dokonuje po raz pierwszy sześć miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania środków, a następnie w odstępach dwunastomiesięcznych;
 - c) sześć miesięcy po zakończeniu ich stosowania są przedmiotem sprawozdania oceniającego sporządzonego między innymi na podstawie uwag zainteresowanych stron w celu zbadania skuteczności i działania tych środków oraz wyciągnięcia ewentualnych wniosków co do stosowania środków w przyszłości.

▼ B

2. Środki przyjęte zgodnie z ust. 1 lit. c):
- a) obejmują progi, w zależności od cech danych towarów lub usług, których przekroczenie skutkuje wykluczeniem lub nałożeniem obowiązkowej kary cenowej, z uwzględnieniem postanowień danej umowy handlowej oraz poziomu zniweczenia lub naruszenia korzyści;
 - b) określają sektory lub kategorie towarów lub usług, do których stosuje się te środki, a także określają wszelkie mające zastosowanie wyjątki;
 - c) określają instytucje lub podmioty zamawiające lub kategorie instytucji lub podmiotów zamawiających, wskazane przez państwo członkowskie, których dotyczy dane zamówienie publiczne. Aby umożliwić określenie tych instytucji lub podmiotów, każde państwo członkowskie przedkłada wykaz odpowiednich instytucji i podmiotów zamawiających lub kategorii instytucji lub podmiotów zamawiających. Środki te powinny zapewnić osiągnięcie odpowiedniego poziomu zawieszenia koncesji lub innych zobowiązań, a także sprawiedliwego rozdziału pomiędzy państwami członkowskimi.

*Artykuł 6***Reguły pochodzenia**

1. Pochodzenie produktów ustala się zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2913/92.
2. Pochodzenie usługi ustala się na podstawie pochodzenia osoby fizycznej lub prawnej, która świadczy daną usługę. Za państwo pochodzenia usługodawcy uznaje się:
 - a) w przypadku osoby fizycznej – państwo, którego osoba ta jest obywatelem lub w którym posiada miejsce stałego pobytu;

▼B

b) w przypadku osoby prawnej:

- (i) jeżeli usługa jest świadczona inaczej niż poprzez obecność handlową w obrębie Unii – państwo, w którym osoba prawna została utworzona lub w inny sposób zorganizowana zgodnie z prawodawstwem tego państwa i na terytorium którego osoba prawna prowadzi istotną działalność gospodarczą lub;
- (ii) jeżeli usługa jest świadczona poprzez obecność handlową w Unii – państwo członkowskie, w którym osoba prawna ma siedzibę i na terytorium którego prowadzi istotną działalność gospodarczą bezpośrednio i skutecznie powiązane z gospodarką tego państwa członkowskiego.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) ppkt (ii), jeżeli osoba prawna nie prowadzi istotnej działalności gospodarczej bezpośrednio i skutecznie powiązanej z gospodarką państwa członkowskiego, w którym została ustanowiona, za państwo pochodzenia tej osoby prawnej uznaje się państwo pochodzenia osób fizycznych lub prawnych, które są jej właścicielami lub sprawują nad nią kontrolę.

Osobę prawną świadczącą usługę uznaje się za „będącą własnością” osób z danego państwa, jeżeli więcej niż 50 % jej udziałów jest w posiadaniu osób z tego państwa, oraz za „kontrolowaną” przez osoby z danego państwa, jeżeli osoby takie mają uprawnienie do powołania większości członków zarządu albo mogą w inny uprawniony sposób kierować jej działaniami.

▼M2

3. W odniesieniu do handlowych aspektów praw własności intelektualnej termin „obywatele” należy rozumieć jako „podmioty” w znaczeniu, w jakim termin ten został użyty w art. 1 ust. 3 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej WTO.

▼B*Artykuł 7***Zawieszenie, zmiana i zakończenie obowiązywania środków**

1. Jeżeli po przyjęciu aktu wykonawczego zgodnie z art. 4 ust. 1 dane państwo trzecie przyznaje Unii odpowiednie i proporcjonalne wyrównanie w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i b), Komisja może zawiesić stosowanie tego aktu wykonawczego na czas trwania okresu wyrównawczego. Decyzję o zawieszeniu przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

2. Komisja uchyla akt wykonawczy przyjęty na mocy art. 4 ust. 1) w jednej z następujących sytuacji:

- a) jeżeli państwo trzecie, którego środki uznano za naruszające zasady handlu międzynarodowego w ramach procedury rozstrzygania sporów, ponownie dostosowuje się do tych zasad lub jeżeli osiągnięto wzajemnie zadowalające rozwiązanie w inny sposób;
- b) w przypadku równoważenia koncesji lub innych zobowiązań po wprowadzeniu przez państwo trzecie środka ochronnego, gdy środek ochronny zostaje wycofany lub wygasa, lub gdy dane państwo trzecie przyznaje Unii odpowiednie i proporcjonalne wyrównanie po przyjęciu aktu wykonawczego na mocy art. 4 ust. 1;

▼ M2

- c) w przypadku wycofania lub zmiany koncesji lub zobowiązań przez członka WTO na mocy art. XXVIII GATT 1994 lub art. XXI GATS, jeżeli dane państwo trzecie przyznaje Unii odpowiednie i proporcjonalne wyrównanie po przyjęciu aktu wykonawczego na mocy art. 4 ust. 1.

▼ B

Decyzję o uchyleniu, o której mowa w akapicie pierwszym przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

3. Jeżeli niezbędne jest wprowadzenie dostosowań w zakresie środków polityki handlowej przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2 i 3, Komisja może wprowadzić wszelkie odpowiednie zmiany zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

4. W należycie uzasadnionych szczególnie pilnych przypadkach związanych z zakończeniem obowiązywania lub zmianą środka wprowadzonego przez państwo trzecie, Komisja przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze dotyczące zawieszenia, zmiany lub zakończenia obowiązywania aktów wykonawczych przyjętych na mocy art. 4 ust. 1, jak przewidziano w niniejszym artykule, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 ust. 3.

*Artykuł 8***Procedura komitetowa**

1. Komisja jest wspomagana przez komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 3286/94. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*Artykuł 9***Gromadzenie informacji****▼ M2**

1. Stosując niniejsze rozporządzenie Komisja dąży do uzyskania informacji i opinii na temat gospodarczych interesów Unii w odniesieniu do konkretnych sektorów towarów lub usług, lub na temat konkretnych handlowych aspektów praw własności intelektualnej, publikując zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub korzystając z innych stosownych publicznych środków przekazu i określając termin przedkładania tych informacji i opinii. Komisja uwzględniła uzyskane informacje i opinie.

▼ M2

1a. Gdy Komisja zamierza przyjąć środki zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. ba) lub bb), podaje je do wiadomości i przeprowadza konsultacje z zainteresowanymi stronami – w szczególności stowarzyszeniami branżowymi – na które wpłyną ewentualne środki polityki handlowej, oraz z organami publicznymi państw członkowskich zaangażowanymi w opracowywanie lub wdrażanie przepisów regulujących dane dziedziny. Nie opóźniając niepotrzebnie przyjęcia tych środków, Komisja w szczególności dąży do uzyskania informacji na temat:

- a) wpływu takich środków na usługodawców z państw trzecich lub posiadaczy praw będących obywatelami danego państwa trzeciego oraz na unijnych konkurentów, użytkowników lub konsumentów tych usług lub posiadaczy praw własności intelektualnej;
- b) wzajemnego oddziaływania między tymi środkami a odpowiednimi przepisami państw członkowskich;
- c) obciążeń administracyjnych, jakie te środki mogą spowodować.

Komisja w jak największym stopniu uwzględnia informacje zebrane podczas takich konsultacji.

Proponując projekt aktu wykonawczego zgodnie z art. 8, Komisja przedstawia państwom członkowskim analizę planowanych środków.

▼ B

2. Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, w jakich o nie wnoszono.

3. Parlament Europejski, Rada, Komisja, państwa członkowskie lub ich odpowiedni przedstawiciele nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia bez uzyskania wyraźnej zgody dostawcy tych informacji.

4. Dostawca informacji może zażądać, aby dostarczone informacje traktowano jako poufne. W takich przypadkach towarzyszy im niepoufne streszczenie przedstawiające informacje w sposób ogólny lub oświadczenie o powodach, dla których informacje nie mogą zostać przedstawione w formie streszczenia.

5. Jeżeli wydaje się, że wniosek o poufność nie jest uzasadniony i jeżeli dostawca informacji nie jest skłonny ujawnić publicznie informacji ani upoważnić do jej ujawnienia w formie ogólnej lub streszczenia, dana informacja może zostać pominięta.

6. Przepisy ust. 2–5 nie wykluczają ujawnienia ogólnych informacji przez instytucje Unii i organy państw członkowskich. Ujawnienie takie musi uwzględniać uzasadniony interes stron w chronieniu swoich tajemnic handlowych.

▼ M2*Artykuł 10***Przegląd**

1. Najwcześniej jak to możliwe po dniu 13 lutego 2021 r., lecz nie później niż rok po tej dacie Komisja dokonuje przeglądu zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności uwzględniając środki polityki handlowej, które mogą zostać przyjęte, oraz wdrażanie niniejszego rozporządzenia, i składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼ M2

2. Działając zgodnie z ust. 1, Komisja dokonuje przeglądu pozwalającego przewidzieć na mocy niniejszego rozporządzenia dodatkowe środki polityki handlowej polegające na zawieszeniu koncesji lub innych zobowiązań w zakresie handlowych aspektów praw własności intelektualnej.

▼ M1**▼ B**

*Artykuł 12***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Oświadczenie Komisji

Komisja wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 3286/94.

Na mocy tego rozporządzenia Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w pewnych szczególnych sytuacjach, pod kontrolą państw członkowskich i z zachowaniem obiektywnych kryteriów. Korzystając z tego uprawnienia, Komisja zamierza działać zgodnie z niniejszym oświadczeniem.

Przygotowując projekty aktów wykonawczych, Komisja przeprowadzi szeroko zakrojone konsultacje, aby zagwarantować, że interesy wszystkich zainteresowanych stron zostaną odpowiednio uwzględnione. Dzięki tym konsultacjom Komisja spodziewa się poznać opinie zainteresowanych podmiotów prywatnych, których dotyczą środki wdrażane przez państwa trzecie lub potencjalne środki polityki handlowej wprowadzone przez Unię. Podobnie Komisja oczekuje, że otrzyma również informacje ze strony organów publicznych mogących uczestniczyć we wdrażaniu potencjalnych środków polityki handlowej, które mogą zostać wprowadzone przez Unię. W przypadku środków w dziedzinie zamówień publicznych to właśnie uwagi organów publicznych państw członkowskich będą szczególnie brane pod uwagę przy opracowywaniu projektów aktów wykonawczych.

Komisja rozumie, jak ważne jest, aby państwa członkowskie były w porę informowane o tym, że Komisja rozważa przyjęcie aktów wykonawczych na mocy tego rozporządzenia, i dzięki temu mogły przyczynić się do podejmowania decyzji na podstawie odpowiednich informacji. Komisja będzie działać na rzecz osiągnięcia tego celu.

Komisja potwierdza, że będzie bezzwłocznie przekazywać Parlamentowi i Radzie projekty aktów wykonawczych, które przedstawia komitetowi państw członkowskich. Ponadto będzie również bezzwłocznie przekazywać Parlamentowi i Radzie ostateczne projekty aktów wykonawczych po uzyskaniu opinii komitetu.

Komisja będzie regularnie informować Parlament i Radę o zmianach na arenie międzynarodowej, które mogą prowadzić do powstania sytuacji wymagających wprowadzenia środków na mocy rozporządzenia. Informacje takie będą przekazywane stosownym komitetom w Radzie i komisjom w Parlamencie.

Komisja z zadowoleniem przyjmuje zamiar promowania przez Parlament zorganizowanego dialogu dotyczącego rozstrzygnięcia sporów oraz kwestii dotyczących egzekwowania prawa i w pełni zaangażuje się w specjalne sesje z odpowiednią komisją parlamentarną w celu wymiany poglądów na temat sporów handlowych i działań związanych z egzekwowaniem, poruszając również kwestie wpływu na unijne sektory przemysłu.

Na koniec Komisja potwierdza, że przywiązuje ogromną uwagę do zagwarantowania, że wspomniane rozporządzenie stanowić będzie skuteczne i wydajne narzędzie do egzekwowania praw Unii wynikających z międzynarodowych umów handlowych, w tym w zakresie handlu usługami. W związku z powyższym i zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisja dokona przeglądu zakresu art. 5 w perspektywie objęcia nim dodatkowych środków polityki handlowej dotyczących handlu usługami, jak tylko zagwarantowana zostanie funkcjonalność i skuteczność tych środków.